

Pados László

(Budapest, 1944–)

A védés időpontja: 1988

Kandidátusi értekezés címe: A rádióelektronikai harc helye, szerepe és feladatai a csapatrepülőök harctevékenységében

Tudományos vezető: dr. Csatári Sándor ezredes, kandidátus.

Tudományos eredmények:

- a) a délnyugati hadszíntéren, a valószínű ellenség rádióelektronikai rendszereinek átfogó elemzési és értékelési módszere;
- b) a csapatrepülő erők rádióelektronikai harc szervezeteinek, eszközeinek és harci alkalmazása lehetőségeinek elemző értékelése;
- c) a csapatrepülő erők rádióelektronikai harc szervezeteinek, fegyverzetének továbbfejlesztésére megfogalmazott javaslatok.

Hivatalos bírálók:

dr. Király György ezredes, a hadtudomány kandidátusa,

dr. Bihari Gábor mk. alezredes, a hadtudomány kandidátusa.

Bírálóbizottság:

Elnök. dr. Szabó József vezérőrnagy, a hadtudomány kandidátusa,

Titkár: dr. Szabó Barna alezredes, a hadtudomány kandidátusa,

Tagok: dr. Bokor Imre mk. ezredes, a hadtudomány doktora,

dr. Tamási Ferenc mk. alezredes, a hadtudomány doktora,

dr. Ósz Sándor mk. alezredes, a hadtudomány kandidátusa,

dr. Kurucz István alezredes, a hadtudomány kandidátusa,

dr. Galovicz János ezredes.

Kandidátusi értekezés tartalma:

- 1. A csapatrepülő erők helye, szerepe és feladata
 - 1.1. A csapatrepülő erők szervezete
 - 1.2. A hadseregrepülőök rendeltetése, szervezete, alkalmazásuk elvei
 - 1.3. A központi rendeltetésű repülő erők rendeltetése, szervezete, alkalmazásuk elvei
 - 1.4. Összefoglalás, következtetések
- 2. A délnyugati hadszíntér rádióelektronikai rendszereinek értékelése
 - 2.1. Az ellenség rádióelektronikai rendszere értékelésének kritériumai
 - 2.2. Az ellenség légvédelmének rádióelektronikai rendszerei
 - 1.2.1. A rádiólokációs felderítő rendszer felépítése, eszközeinek kategorizálása
 - 1.2.2. Az ellenség légvédelmének fegyverirányító rendszerei
 - 1.3. A délnyugati hadszíntér csapatvezetési rendszereinek URH és rádiórelé híradása
 - 1.4. Az ellenség felderítő és rádióelektronikai harceszközeinek értékelése
 - 1.5. Összefoglalás, következtetések
- 3. A csapatrepülőök rádióelektronikai harc szervezeteinek és lehetőségeinek értékelése
 - 3.1. A csapatrepülő zavaró alegység szervezete és harci lehetőségei
 - 3.2. A repülőgép és helikopter fedélzeti REH eszközök értékelése
 - 3.3. A hadseregrepülőök rádióelektronikai harceszközeinek alkalmazása
 - 3.3.1. A hadseregrepülőök megsemmisítési objektumai
 - 3.3.2. Az ellenség légvédelmi rendszerének áttörése (leküzdése) a REH eszközök felhasználásával
 - 3.3.3. A repülő kötelékek csoportos rádióelektronikai védelmének biztosítása
 - 3.3.4. A repülőgép (helikopter) fedélzeti önvédelmi zavaró eszközök alkalmazásának sajátosságai
 - 3.4. Az ellenség URH és rádiórelé híradásának lefogása
 - 3.5. A csapatrepülőök rádióelektronikai védelme
 - 3.6. Az ellenség technikai felderítő eszközei elleni tevékenység
 - 3.7. Összefoglalás, következtetések
- 4. A csapatrepülő erők rádióelektronikai harc szervezeteinek és eszközeinek fejlesztési irányai

- 1.1. A csapatrepülő zavaró század fejlesztésének iránya
- 1.2. A repülőegységek REH eszközeinek és módszereinek korszerűsítése
- 1.3. A zavaró eszközök hatékonyságának értékelése

A kutatás eredményeinek összefoglalása

Mellékletek:

1. sz.: A NATO országok és Ausztria legfontosabb felderítő rádiólokátor típusai
2. sz.: A délnyugati hadszíntér légtérfigyelő rendszerében alkalmazott felderítő (távolságmérő) rádiólokátorok értékelése
3. sz.: Az ellenség légvédelmi rendszerének és légierjének legfontosabb rádióelektronikai eszközei a délnyugati hadszíntéren
4. sz.: A „NADGE” rendszer földi híradó és adattovábbító eszközei
5. sz.: A repülőgép fedélzeti rádiólokátorok és irányított fegyverek főbb típusainak értékelése
6. sz.: Az ellenség légvédelmi és tüzércsapatok rádióelektronikai eszközeinek értékelése
7. sz.: Az ellenség légvédelmi rendszerének frekvencia szerinti értékelése
8. sz.: A hadszíntér felderítő és csapásmérő rendszereinek felépítése
9. sz.: A felderítő rendszerek legfontosabb jellemzői
10. sz.: A NATO szárazföldi csapatai rádióelektronikai felderítési lehetőségeinek értékelése
11. sz.: A speciális REH repülőgépek típusa és felszerelése
12. sz.: A légi ellenség fontosabb aktív zavaró berendezései
13. sz.: A „levegő-föld” osztályú irányított rakéták alapvető típusai
14. sz.: A vegyes REH szakasz szervezetének fejlődése az 1983-86 közötti időszakban
15. sz.: A csapatrepülő zavaró század szervezete
16. sz.: A csapatrepülő zavaró század REH eszközeinek lehetőségei
17. sz.: Csapatrepülő zavaró század harci alkalmazása (elvi vázlat)
18. sz.: A fedélzeti REH eszközök rendeltetés szerinti csoportosítása
19. sz.: Repülőgép és helikopter fedélzeti felderítő és zavaró eszközök
20. sz.: A rendszeresített fedélzeti zavaró eszközök lefogási objektumai
21. sz.: Az aktív és passzív zavarok különböző típusainak jellemzői
22. sz.: A rádiórelé zavarás lehetőségei a repülési magasság függvényében
23. sz.: Front és hadsereg REH repülő alegységek szervezete
24. sz.: A vegyes REH helikopter század szervezete
25. sz.: A vegyes REH helikopter század harcrendje
26. sz.: A vegyes REH helikopter század híradása
27. sz.: A vegyes REH helikopter század vezetésének és együttműködésének vázlata